

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Gfv.VI.30.078/2022/4.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Csőke Andrea előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

Az adós: adós¹

Az adós felszámolója: felszámoló¹

Az adós felszámolójának jogi képviselője: Dr. Pajor Levente ügyvéd cím¹

A kifogást előterjesztő: kifogást előterjesztő

A kifogást előterjesztő jogi képviselője: Dr. Csáki-Szántó János ügyvéd cím²

Az eljárás tárgya: kifogás felszámolási eljárásban

Az elsőfokú bíróság neve és a végzés száma:

Székesfehérvári Törvényszék

1.Fpkh.40/2020/15.

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős végzés száma:

Győri Ítélőtábla Fpkhf.IV.25.460/2021/2.

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a kifogást előterjesztő

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kifogást előterjesztőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a felszámolónak 25.400 (huszonötezer-négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós ellen 2017. március 1-jén előterjesztett hitelezői kérelem alapján 2018. február 28-án indult meg a felszámolás, felszámolóként a H. Kft. került kirendelésre.

Kifogás, a felszámoló és az érintett hitelező ellenkérelme

[2] Az eljárásban az 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 57. § (1) bekezdés a), f) és g) kategóriába sorolt hitelezői igényrel rendelkező G. Zrt. (kifogást előterjesztő hitelező) a 2019. december 21-én előterjesztett kifogásában kérte, hogy a bíróság semmisítse meg a felszámolónak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fejér Megyei Adó- és Vámigazgatósága (érintett hitelező) hitelezői igényét e) kategóriába soroltan nyilvántartásba vevő intézkedését és kötelezze a felszámolót, hogy a kérelemhez mellékként csatolt, az adós által 179000253 és 179000254. számon kibocsátott számlákra alapított hitelezői igényt vitatottként terjessze a törvényszék elé. Kérte, hogy a törvényszék kötelezze a felszámolót arra, hogy a számláknak a „számlával egy tekintet alá eső okirattal történő kijavítása, vagy azok érvénytelenítése” iránt intézkedjen a „fordított adózás” megjelölésének feltüntetése végett.

[3] Állította, hogy a felszámoló 2019. december 12-én kelt és számára 2019. december 14. napján kézbesített leveléből értesült az adóhatóság hitelezői igényének nyilvántartásba vételéről, annak részletes indokairól, ezért a kifogást határidőn belül terjesztette elő. Álláspontja szerint érdeksérelme abban áll, hogy az adóhatóság igényének nyilvántartásba vétele és a Cstv. 57. § (1) bekezdés e) pontja szerinti kategóriába sorolása nyilvánvalóan érinti a kifogásoló f) és g) kategóriában nyilvántartott igényeinek megtérülését.

[4] Előadta, hogy az adós és a D. Kft. között 2017. október 28-án kötött adásvételi szerződés szerint az adós a tulajdonát képező cím3. szám alatti ingatlanát 315.000.000 Ft + ÁFA, az cím4 szám alatti ingatlanát 406.000.000 Ft + ÁFA vételár ellenében értékesítette. Mindkét szerződés tartalmazta, hogy az azok tárgyát képező ingatlan a bérleti jog határozott idejű átruházása révén hasznosításra került, annak jogosultját, az E. Kft.-t elővásárlási jog illeti meg. Mindkét szerződés szerint a vevő a szerződés aláírását, az elővásárlásra jogosultak lemondását követő 8 napon belül a nettó vételár 5% + ÁFA-t köteles előlegként az eladónak megfizetni.

[5] A vételárról az adós 179000253. számon 315.000.000 Ft + 85.050.000 Ft ÁFA, bruttó 400.050.000 Ft végösszegű, 179000254. számon 406.000.000 Ft + 109.620.000 Ft ÁFA, bruttó 515.620.000 Ft végösszegű számlát állított ki a vevő felé.

[6] A kifogást előterjesztő hitelező arra hivatkozott, a felszámoló nem észlelte, hogy az ingatlanok a 2007. évi CXXVII. törvény (ÁFA tv.) 86. § (1) bekezdés jb) pontja szerint adómentesnek minősülnek és azok az adósnak az ÁFA törvény 88. § (1)-(5) bekezdése szerinti nyilatkozata alapján váltak adókötelessé. Nem volt figyelemmel arra, hogy az ÁFA törvény 142. § (1) bekezdés e) pontjából és (2) bekezdéséből következően ebben az esetben az úgynevezett „fordított adózás” szabályai szerint az ÁFA megfizetésére a vevő köteles. A hivatkozott számlák törvénysértőek, mert azok mindezeketől eltérően az „egyenes ÁFA” szabályai szerint kerültek kiállításra. A felszámoló a számlák észszerű időn belül való kijavítása iránt a 2003. évi XCII. törvény (Art.) 1. § (2) bekezdése és az ÁFA törvény 168. § (2) bekezdése, 170. § (2) bekezdése ellenére nem intézkedett. Csatolta a hivatkozott szerződéseket, számlákat, továbbá az ÁFA alanyok adatbázisából történt lekérdezés eredményét igazoló okiratot, miszerint az adós a szerződéskötések időpontjában az ÁFA törvény 86. § (1) bekezdés l) pontja és 88. § (4) bekezdése szerint az ingatlanokat adókötelessé tette.

[7] Az elsőfokú bíróság az 1.Fpkh.2/2020/14. számú végzésével a kifogást elutasította. Végzésének indokolásában kifejtette, hogy a kifogás nem késett el. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kifogásolási eljárásban az adós ÁFA tartozásával kapcsolatos jogerős adóhatósági határozat eredménnyel nem vitatható, mert annak felülvizsgálatára jogszabálysértésre hivatkozással kizárólag az 1952. évi III. törvény (rPp.) XX. fejezetében, vagy a 2017. évi I. törvényben (Kp.) foglalt eljárási szabályok alapján, az ott megjelölt határidőben és bíróság előtt kerülhet csak sor. A felszámolási eljárást lefolytató bíróság nem rendelkezik hatáskörrel annak vizsgálatára, hogy a jogerős adóhatósági határozat megállapításai jogszabálysértőek-e vagy sem.

[8] A Győri Ítéltábla az Fpkhf.IV.25.561/2020/2. számú végzésével az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot újabb határozat hozatalára utasította. A

másodfokú végzés indokolása szerint az elsőfokú bíróság lényeges szabálysértést követett el, amikor a Cstv. 51. § (1) bekezdése alapján a másik hitelező igényének nyilvántartásba vételét támadó eljárásban nem hívta fel a kifogásolót, hogy a kifogással érintett hitelezői igény jogosultját vonja be az eljárásba.

[9] A megismételt eljárásban a kifogásoló az eljárásba bevonta érintett hitelezőként a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt, egyúttal a kifogást akként módosította, hogy a 179000253 és a 179000254 számú számlákba foglalt, összesen 194.670.000 Ft ÁFA értéket az e) kategóriába nyilvántartásba vevő felszámolói intézkedés megsemmisítését kérte azzal, hogy a bíróság kötelezze a felszámolót arra, hogy a NAV hitelezői igényét vitatottként terjessze a bíróság elé. Kérte, hogy a bíróság kötelezze a felszámolót a számláknak „számlával egy tekintet alá eső okirattal történő” kijavítására, vagy azok érvénytelenítésére – a „fordított adózás” megjelölés feltüntetése végett, mint hogy jelen esetben adófizetésre a termék beszerzője, szolgáltatás igénybe vevője kötelezett – a vonatkozó törvényi előírások szerint, ezzel igazoltan mentesítse az adós társaságot az őt jogtalanul terhelő adófizetési kötelezettség alól. Kérte az érintett hitelezőként eljárásba vont NAV-ot mindezek türéseire kötelezni.

[10] Az érintett hitelező a kifogás elutasítását kérte. Előadta, hogy a kifogást előterjesztő hitelező az adóhatósághoz is kérelmet nyújtott be, vitatva a NAV által előterjesztett hitelezői igényt. Az adóhatóság közölte, hogy hatóságként eljárva az adótitok tiszteletben tartása mellett a számlákról nem ad tájékoztatást a kifogásolónak, akit a releváns adóhatósági határozatok ellen jogorvoslati jog nem illet meg. A NAV teljes körű tájékoztatást adott a Fejér Megyei Főügyészség számára a jelen eljárás során eldöntendő kérdésekben, ugyanis álláspontja szerint annak eldöntésére a 2011. évi CLXIII. törvény szerint az ügyészség rendelkezik hatáskörrel, az ügyészség a tájékoztatást követően nem kezdeményezett hatósági eljárást. A felszámolási eljárásban a bíróságnak nincs hatásköre arra, hogy a NAV-nál – az adózó javára történő adómegállapítás, vagy önellenőrzés benyújtása érdekében a felszámoló felhívására irányuló – hatósági eljárást kezdeményezzen. Az adóhatóság a bejelentett hitelezői igényét okirattal igazolta. A 2017. évi CLI. törvény (Air.) 1. §-a szerinti törvényesség elvéből következően az Air. 100. §-ára is figyelemmel a felszámolási eljárást lefolytató bíróság nem jogosult az Air. alapján adójogviszonyt érintő kérdésben dönteni. Azt, hogy egy másik hitelező hitelezői igényével kapcsolatban mikor terjeszthető elő kifogás a Győri Ítéltábla Polgári Kollégiumának 2/2005. (XI.11.) kollégiumi véleménye és az azt megerősítő EBH.2010.2154. számú döntés fejti ki. A jelen eljárásban sem a kollégiumi vélemény, sem az EBH-ban említett egyik esetkör sem áll fenn.

[11] A felszámoló a megismételt eljárásban ugyancsak a kifogás elutasítását kérte. Osztotta az adóhatóság által előadottakat. 11. sorszám alatti beadványában hivatkozott a Kúria Kfv.I.35.352/2019/12. számú ítéletére. Állította, hogy a csatolt anonimizált határozat a jelen eljárás alapjául szolgáló számlákkal kapcsolatban született. A jogerős, felülvizsgált ítélet szerint nem helytálló az az álláspont, hogy a jelen eljárás tárgyát képező számlák 0,-Ft-os ÁFA tartalmúak.

[12] A kifogást előterjesztő az érintett hitelező és a felszámoló védekezésének ismeretében a kifogását változatlan tartalommal fenntartotta.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

[13] Az elsőfokú bíróság a kifogást elutasította. Végzésének indokolásában kifejtette, hogy a kifogás nem késett el, mivel a kifogást előterjesztő hitelező egy másik hitelező leveléből szerezhette első ízben tudomást arról, hogy a NAV Fejér Megyei Adó- és Vámigazgatósága hitelezői igényének pontosan mi a jogalapja, konkrétan az milyen jogügyletre alapított ÁFA követelést tartalmaz. A közbenső jelentéshez mellékelte hitelezői igény táblázat alapján ezek az adatok nem voltak megismerhetők a hitelező számára.

[14] Alaposnak találta a felszámoló és az érintett hitelező védekezését azzal kapcsolatban, hogy a másik hitelező nyilvántartásba vételével kapcsolatos felszámolói intézkedés csak az EBH.2010.2154. számú döntésben meghatározott esetekben terjeszthető elő, és a jelen kifogás nem tartozik egyik ilyen esetkörbe sem. Ebből következően a bíróságnak nem kellett érdemben vizsgálnia, hogy a kifogás mennyiben megalapozott. Ezt meghaladóan utalt arra, hogy a hatályon kívül helyezett korábbi 1.Fpkh.2/2020/14. számú végzésének indokolásában írtakat fenntartva változatlanul az állapítható meg, hogy a NAV hitelezői igénye a NAV Fejér Megyei Adó- és Vámigazgatósága 2018. május 2. napján 4031371325. ügyszám alatt kelt határozaton alapul, mely határozat fellebbezés hiányában jogerőssé vált. A jelen kifogás alapján indult eljárásban a jogerős adóhatósági határozat megállapításai már nem támadhatók. A közigazgatási határozat felülvizsgálatára kizárólag az rPp. vagy a Kp. szerinti eljárási szabályok alapján az ott megjelölt határidőben és bíróság előtt kerülhetett volna sor. A felszámolási eljárást lefolytató bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a kifogásban előterjesztett további hitelezői kérelmek teljesítésére sem, azaz a NAV hitelezői igényének alapjául szolgáló számla érvénytelenítésére, korrekciójára nem kötelezheti a felszámolót.

[15] A kifogást előterjesztő fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú végzést helybenhagyta.

[16] A végzés indokolásában kifejtette, az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a más hitelező besorolásával kapcsolatos kifogásolási jog a hitelezőt csak szűk körben, az EBH.2010.2154. számú döntésben meghatározott esetekben illeti meg. Helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az EBH.2010.2154. számú döntésben meghatározott esetkörök a jelen eljárásban nem valósultak meg. A hivatkozott döntés – ami visszautal a Győri Ítéltábla Polgári Kollégiumának a 2/2005. (XI.11.) véleményére – szerint egy hitelező csak abban az esetben támadhatja a felszámolónak a másik hitelező hitelezői igényét nyilvántartásba vevő intézkedését, ha a felszámoló által elfogadott követelést nem támasztja alá bizonyíték, vagy a csatolt a követelés fennálltának igazolására nyilvánvalóan alkalmatlan, a kifogás benyújtásának feltételei fennállnak és a kifogással érintett másik hitelező is részt vesz az eljárásban. A jelen esetben az adóhatóság követelése a jogerős, felülvizsgálati eljárásban elbírált határozattal bizonyított.

[17] A fellebbezésben írtakkal ellentétben a jogerős hatósági határozaton alapuló követelés csak kivételesen akkor minősülhet vitatott követelésnek, ha a jogerős határozat megtámadása tárgyában folyamatban lévő perben a határozat végrehajtását a perben eljáró bíróság felfüggesztette. A jelen eljárásban az is megállapítható, hogy a kifogásoló nem vitatta a felszámoló azon állítását, hogy a Kúria Kfv.I.35.352/2019/12. számú felülvizsgálati eljárásban hozott ítélete a jelen számlákkal kapcsolatban hozott adóhatósági határozat

felülvizsgálata tárgyában indult peres eljárásban született. Márpedig az elsőfokú eljárásban csatolt kúriai döntés indokolásából megállapíthatóan a számlák alapjául szolgáló ügyletek alapvető és elsődleges célja az adójogszabályokba foglalt adókötelezettség megkerülése, kijátszása, jogosulatlan adóelőny elérése volt. A számlák kizárólag azzal a céllal kerültek kibocsátásra, hogy az értékesített ingatlanok vevője és ezáltal a per felperese ÁFA visszaigénylést eszközöljön, a csődközeli helyzetben lévő számlakibocsátó tulajdonából az ingatlanok elidegenítésre kerüljenek, ugyanakkor sem az áthárított ÁFA, sem az ellenérték, de a vételárelőleg megfizetése sem történt meg. Mindennek annyiban van jelentősége, hogy amennyiben a kifogásoló jogosult is lenne kifogás előterjesztésére, a kifogás nem vezethetne eredményre a felülvizsgálati eljárásban elbírált jogerős adóhatósági határozatra figyelemmel.

[18] A Cstv. 51. § (3) bekezdése valóban nem határozza meg, hogy a bíróság milyen intézkedés megtételére kötelezheti a felszámolót, a felszámoló azonban intézkedés megtételére csak akkor kötelezhető, ha a kifogás alaposnak bizonyul, vagyis, ha a felszámoló intézkedésével, vagy mulasztásával jogsértést követett el. A Kúria határozatának indokolásában kifejtettekre figyelemmel – amennyiben az EBH2010.2154. számú döntésben írtak ellenére – a kifogásoló jogosult is lenne a kifogás előterjesztésére, nem tekinthető jogsértőnek a felszámoló azon eljárása, hogy a felülvizsgálati eljárásban hozott döntéssel összhangban, az eleve adóelkerülési, adóelőny elérése céljából kiállított számlákat nem módosítja annak érdekében, hogy az adóhatóság által megállapítható adóhátralék összege 0,- Ft legyen.

[19] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a kifogás nem késett el, az ezzel kapcsolatos indokolást az ítéletábra teljes mértékben osztotta.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] A kifogást előterjesztő felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és „a vonatkozó jogszabályoknak megfelelő új határozat” hozatalát, vagy az ügyben eljáró első, illetve másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

[21] Állította az ÁFA tv. 142. § (1) bekezdés e) pontjának és (2) bekezdésének, valamint az Air. 3. §-ának és 100. §-ának, továbbá a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi). 2. § (2) bekezdésének a megsértését.

[22] Felülvizsgálati kérelmének részletes indokolásában kifejtette, hogy az EBH2010.2154. számú döntés alapján az érvényesíthető jogalap és az igényelt összeg elismerése csak kivételesen valósít meg jogszabálysértést, egyebek mellett akkor, ha az az okirat, amit a hitelező csatolt, az a követelés alátámasztására nyilvánvalóan alkalmatlan. A Kfv.I.35.352/2019/12. számú döntésre hivatkozással a másodfokú bíróság megállapította, hogy sem az áthárított ÁFA, sem az ellenérték, de a vételárelőleg megfizetése sem történt meg.

[23] Mivel a hitelezői igény alátámasztására a Kúria döntése miatt a hatósági döntés a NAV követelésének alátámasztására nyilvánvalóan alkalmatlan, ezért az érintett hitelező igényének vitatottkénti elbírálását és alaptalanként való elutasítását, illetve a NAV határozatának felszámoló bíróság általi felülvizsgálatát kellett volna, hogy maga után vonja, a felszámoló számára előírandó számlakorrekciók mellett.

[24] A Bszi. állított megsértése kapcsán hivatkozott arra, hogy a bíróságok jogalkalmazási tevékenységük során biztosítják a jogszabályok érvényesülését. Ez jelen eljárásban nem történt meg, és annak ellenére nem hozott a bíróság a kifogásban foglaltaknak megfelelő döntést, hogy világossá vált, és tényként kezelte, hogy az érintett hitelező igénye olyan számlákon alapul, melyek fiktívek, az Áfatv. rendelkezéseibe ütköznek, így azok alapján az adóssal szemben adóigényt érvényesíteni nem lehetne, elvonva ezzel a kielégítési sorban hátrébb álló hitelezők megtérülési lehetőségét.

[25] A felszámoló kérte a jogerős végzés hatályában való fenntartását. Hangsúlyozta, hogy jogerős határozat alapján vette nyilvántartásba az érintett hitelező igényét. Közigazgatási határozat felülvizsgálatára a felszámolási eljárásban nem kerülhet sor.

A Kúria döntése és jogi indokai

[26] A Kúria a jogerős végzést a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Cstv. 6. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó rPp. 275. § (2) bekezdése szerint.

[27] A Kúria hangsúlyozza, hogy teljes mértékben egyetért a jogerős végzésben kifejtett állásponttal: a felszámolónak, és a felszámolási eljárást lefolytató bíróságnak sincs hatásköre jogerős bírósági, hatósági határozat felülvizsgálatára, ezért nem állapítható meg a felszámoló jogszabálysértése akkor, amikor jogerős hatósági határozat alapján a hitelezői igényt nyilvántartásba vette. Helytálló ezért a kifogást jogerősen elutasító végzés, sem a felszámoló, sem a felszámolási eljárást lefolytató bíróság nem vizsgálhatja a hivatkozott adózási szabályok alapján azt, hogy a jogerős hatósági határozatban megállapított adótartozás helytálló-e vagy sem.

[28] A Kúria megjegyzi, hogy a hivatkozott kúriai Kfv.I.35.352/2019/12. közigazgatási ítélet [34] bekezdésében a következőket tartalmazza: „A számlák mögötti jogügylet kapcsán az adóhatóságnak és a határozatát felülbíró közigazgatási és munkaügyi bíróságnak (...) azt kellett vizsgálni, (...) hogy valóban fennállnak-e olyan objektív körülmények, amelyek egy polgári jogi szempontból teljesebbé ment jogügyletnél is a rendeltetésellenes joggyakorlásra tekintettel az adólevonási jog megtagadását eredményezik. Ezeket a körülményeket az adóhatóságok feltárták, ezekre alapozottan tagadták meg az adólevonási jogot.” Az adólevonási jogot az adós által kiállított számlák alapján a D. Kft. kívánta gyakorolni (azaz ennyivel kevesebb adót kívánt befizetni, vagy esetleg ennyi adót akart visszaigényelni), s az adott perben ezt vizsgálták. Ettől azonban még a számlák kiállításra kerültek, s amíg a polgári jogi jogügylet létezik – miután az adós adókötelessé tette az ügyletet – az adófizetési kötelezettség fennáll.

[29] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogszabályoknak megfelelő jogerős végzést az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[30] A hitelező felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felszámoló felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a jogi képviselétével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3)-(5) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[31] A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg határozatát.

Budapest, 2022. május 10.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró